

"مقاله پژوهشی"

ارزیابی اثر اسانس اسطوخودوس (*Lavandula officinalis*) بر شاخص‌های بیوشیمی سرم خون و ایمنی موکوسی ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان (*Oncorhynchus mykiss*)

فاطمه حسنعلی‌زاده چاری^۱، رضا اکرمی^{۱*}، افشین قلیچی^۱، پونه ابراهیمی^۲

۱. گروه شیلات، واحد آزاد شهر، دانشگاه آزاد اسلامی، آزاد شهر، ایران

۲. گروه شیمی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه گلستان، گرگان، ایران

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۲/۱۰

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۱۰/۱۹

چکیده

به‌منظور تعیین اثر غلظت‌های مختلف اسانس اسطوخودوس در جیره غذایی بر شاخص‌های بیوشیمی سرم خون و ایمنی موکوسی ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان با میانگین وزنی 10 ± 2 گرم، آزمایشی در قالب طرح بلوک‌های کاملاً تصادفی با چهار تیمار در سه تکرار به اجرا درآمد. ماهیان به روش خوراکی با غلظت‌های ۰/۵، ۱ و ۲ میلی‌لیتر اسانس اسطوخودوس به ازای هر کیلوگرم غذا به مدت ۶۰ روز متوالی مورد تغذیه قرار گرفتند. تیمار شاهد نیز بدون افزودن اسانس به جیره غذایی در نظر گرفته شد. مطابق نتایج، میزان هر دو آنزیم آسپارات‌آمینوترانسفراز و آلانین‌آمینوترانسفراز، تری‌گلیسرید، کلسترول و گلوکز سرم‌خون ماهیان تغذیه شده با غلظت‌های مختلف اسانس اسطوخودوس به‌طور معنی‌داری کاهش یافتند ($P < 0/05$). کمترین میزان این مشخصه‌ها مربوط به غلظت ۲ میلی‌لیتر اسانس در جیره پایه بود. اما میزان پروتئین کل و آلبومین ماهیان تحت تأثیر غلظت‌های مختلف اسانس از روند افزایشی در مقایسه با شاهد برخوردار بودند ($P < 0/05$). بیشترین میزان این ترکیبات به غلظت ۲ میلی‌لیتر اسانس اختصاص داشت. اما آنزیم لاکتات‌دهیدروژناز تحت تأثیر هیچیک از غلظت‌های اسانس قرار نگرفت ($P > 0/05$). نتایج مشخصه‌های موکوس در بچه ماهیان نیز نشان داد که اختلاف معنی‌داری بین غلظت‌ها از لحاظ میزان پروتئین کل، آلکالین فسفاتاز و لیپوزیم وجود داشت ($P < 0/05$). در ماهیان تغذیه شده، غلظت ۲ میلی‌لیتر اسانس از بیشترین میزان پروتئین کل و آلکالین فسفاتاز به ترتیب به مقدار ۳۷۴ میلی‌گرم در دسی‌لیتر و ۱۴۴ واحد بر لیتر برخوردار بود. هم‌چنین دامنه تغییرات آنزیم لیپوزیم بین ۲۷ و ۴۴ واحد بر لیتر بود. کمترین و بیشترین مقدار این مشخصه به ترتیب مربوط به شاهد و اسانس ۰/۵ میلی‌لیتر بود. این در حالی است که اختلاف آن با غلظت ۱ میلی‌لیتر اسانس معنی‌دار نبود ($P > 0/05$). در مجموع نتایج نشان داد که تجویز خوراکی غلظت‌های مختلف اسانس اسطوخودوس به‌ویژه ۲ میلی‌لیتر در کیلوگرم از جیره غذایی تأثیر مثبت و معنی‌داری بر مشخصه‌های بیوشیمی سرمی خون و ایمنی موکوسی ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان دارد. لذا استفاده از آن به‌عنوان مکمل غذایی در جیره پایه پیشنهاد می‌شود.

کلمات کلیدی: اسانس اسطوخودوس، تجویز خوراکی، بیوشیمی سرم خون، ایمنی موکوسی، قزل‌آلای رنگین‌کمان

*عهده دار مکاتبات akrami.aqua@gmail.com

مقدمه

یکی از پرطرفدارترین گونه‌های ماهی در دنیا به‌ویژه ایران، ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان می‌باشد که اهمیت این ماهی به‌دلیل ارزش غذایی بالا و خصوصیات پرورشی منحصر به فرد آن می‌باشد. قزل‌آلای رنگین‌کمان با قابلیت سازگاری مناسب، در اکثر آب‌های شیرین که دارای دمای مناسب جهت رشد این گونه هستند، یکی از بهترین گونه‌های پرورشی است (نفیسی و همکاران، ۱۳۸۱).

ایران همراه با شیلی، نروژ و فرانسه جزء کشورهای برتر تولیدکننده قزل‌آلای رنگین‌کمان در دنیا است. به‌طوری‌که، ایران در تولید این ماهی در آب‌های شیرین، رتبه اول جهانی را در اختیار دارد (Dekamin *et al.*, 2015؛ Kalbasi *et al.*, 2013). در صنعت آبی‌پروری عوامل بیماری‌زا از عوامل کاهش‌دهنده تولید می‌باشد، برای حل این مشکل امروزه از محرک‌های سیستم ایمنی استفاده می‌کنند و از آنجایی که برخی گیاهان دارویی دارای طیف وسیعی از خواص مفید از جمله تحریک و تقویت سیستم ایمنی هستند، به‌همین علت استفاده از آن‌ها در مزارع پرورش ماهی سبب بهبود تولید می‌گردد.

یکی از رویکردهای جدید در صنایع پرورش دام، طیور و آبزیان جهت حفظ و افزایش تولید، استفاده از اسانس‌های گیاهی در جیره‌های غذایی می‌باشد. مطالعات اخیر نشان داده است که استفاده از اسانس‌های گیاهی موجب تقویت رشد، تحریک سیستم ایمنی و تغییر برخی فراسنجه‌های خون‌شناسی ماهی می‌گردد. در این رابطه گزارش شده است که تعدادی از گیاهان دارویی سبب تحریک اجزاء ایمنی غیراختصاصی از جمله سیستم عامل مکمل و لیزوزیم

می‌شوند. سیستم عامل مکمل از حدود ۳۵ پروتئین مجزا تشکیل شده است که از مهم‌ترین فعالیت‌های آن می‌توان به توانایی کشتن عوامل بیماری‌زا به‌وسیله ایجاد منفذ در سطح غشای آن‌ها اشاره کرد (Claier *et al.*, 2002).

اسانس گیاه دارویی اسطوخودوس دارای بیش از ۴۰ نوع ترکیب مختلف است که مهم‌ترین آن‌ها شامل لینالیل استات (Linalyl acetate)، سینئول (Cineole)، نرول (Nerol)، لینالول (Linalool) و بورنئول (Borneol) است. Ghelardini و همکاران (۱۹۹۹) گزارش نمودند که اسانس اسطوخودوس دارای ترپن‌ها و مونوترپن‌ها به میزان ۶۰-۵۰ درصد می‌باشد و لینالول و لینالیل استات از ترکیبات غالب آن است که محلول در چربی و دارای بخش آب‌دوست نیز می‌باشد، هم‌چنین در آن ترکیباتی نظیر اسید بوتیریک، اسید پروپوینیک، اسید والریک، لینالول آزاد، ژرامبول، تانن و فلاونوئیدها وجود دارد (Barazandeh *et al.*, 2002). اسانس در اندام‌های برگ و گل اسطوخودوس و هم‌چنین در کرک‌های ترش‌هی مخصوص این گیاه سنتز و ذخیره می‌شود (Zheljazkov *et al.*, 2013).

به‌طورکلی شاخص‌های خونی به‌عنوان یک شاخص مهم وضعیت فیزیولوژیک اندام‌های داخلی مطرح است و به‌عبارت دیگر، آنالیز خون از نظر پارامترهای خون‌شناسی و بیوشیمیایی در تشخیص بسیاری از بیماری‌ها، مطالعات سم‌شناسی و متابولیک و هم‌چنین، کنترل روند زیستی موجودات زنده از جمله آبزیان از اهمیت بسزایی برخوردار است (Docan *et al.*, 2010).

مروری بر منابع نشان می‌دهد که تحقیقات زیادی در زمینه اثر ترکیبات اسانس اسطوخودوس بر

پارامترهای مختلف ماهی قزل آلائی رنگین کمان انجام نشده است. در این زمینه حسنعلی زاده چاری و همکاران (۱۳۹۸) گزارش نمودند که افزودن اسانس اسطوخودوس به ویژه ۱ و ۲ میلی لیتر به جیره ماهی قزل آلائی رنگین کمان موجب تأثیر مثبت و معنی دار بر برخی از شاخص های رشد، فاکتورهای خونی و سیستم ایمنی آنها شد. این امر احتمالاً به دلیل وجود ترکیباتی نظیر فنل ها، تانن ها و مونوترپن ها موجود در اسانس اسطوخودوس می باشد، لذا استفاده از آن به عنوان مکمل غذایی در جیره پایه پیشنهاد گردید.

Giovannini و همکاران (۲۰۱۶) اظهار داشتند که اسانس اسطوخودوس به وسیله تحریک کننده فاگوسیتوز پاسخ ایمنی ذاتی در باکتری ها را افزایش داده است که متعاقباً موجب کاهش واکنش التهابی شده است. بنابراین با متعادل نمودن واکنش های کلی ایمنی آن را مورد حمایت قرار می دهد. Hassiotis و همکاران (۲۰۱۴) گزارش نمودند که اسانس گیاه دارویی اسطوخودوس دارای اثرات آنتی اکسیدانی، ضد ویروسی، ضد درد، بی حسی، ضد تشنج می باشد و به صورت محلی برای فعالیت بیهوش کنندگی در اهداف طبی استفاده می شود و دارای مصارف بهداشتی آرایش نیز می باشد. گزارش شده است که ترکیب لینالول دارای خواص بیولوژیکی متفاوت از جمله اثر آنتی اکسیدانی و آرام بخشی می باشد (Cruz et al., 2006). Ahmady Abchin و همکاران (۲۰۱۲)، اثر ضد باکتریایی اسانس گیاه اسطوخودوس را روی باکتری های گرم منفی و مثبت بررسی و نشان دادند که اسانس اسطوخودوس (*Lavandula stoechas*) می تواند جایگزین داروهای شیمیایی برای درمان عفونت های میکروبی گردد.

پوست ماهی به عنوان نخستین سد دفاعی بدن در برابر انواع تنش های شیمیایی، فیزیکی و زیستی مطرح است. موکوس اپیدرم در ماهیان شامل عوامل فعال زیستی متنوعی مثل لیزوزیم، آنزیم های پروتئولیتیک، فلاووآنزیم ها، ایمونوگلوبین ها و پپتیدهای ضد میکروبی می باشد. ترشحات موکوسی نه تنها با به دام انداختن غلظت بالای ترکیبات سمی مانع ورود آنها به بدن ماهی می گردند، بلکه پروتئین های ایمنی ذاتی مانند لیزوزیم و ایمونوگلوبین M از طریق موکوس با عوامل بیماری زا مقابله می نمایند. هم چنین تجمع فلزات در موکوس ماهیان گزارش شده است و قرارگیری در معرض فلزات، تولید موکوس در پوست و آبشش را افزایش می دهد (Magnadottir, 2006). کمیت و کیفیت آنها متأثر از عوامل مختلفی از جمله فاکتورهای ژنتیکی، سن ماهی، تغذیه، فاکتورهای محیطی و وجود یا عدم وجود استرس می باشند (Soltani, 1998).

به طور کلی، ترکیبات با منشأ طبیعی و مشتقات آنها نظیر اسانس ها به دلیل نداشتن اثر سوء بر آبزیان، به عنوان محرک های سیستم ایمنی و عدم آلودگی های زیست محیطی ناشی از مصرف آنها می تواند گزینه بسیار مناسب در صنعت آبی پروری از جمله تولید ماهی قزل آلائی رنگین کمان باشد. هم چنین با توجه تحقیقات اندک در مورد اثر اسانس ها به ویژه اسانس اسطوخودوس بر سیستم های بیوشیمیایی سرم خون و موکوس، لذا هدف از این تحقیق، ارزیابی اثر مقادیر مختلف اسانس اسطوخودوس در جیره غذایی بر شاخص های بیوشیمی سرم خون و ایمنی موکوسی ماهی قزل آلائی رنگین کمان بود.

مواد و روش‌ها

این آزمایش در مزرعه پرورشی شیرآباد از توابع شهر خان‌بین استان گلستان در سال ۱۳۹۶ انجام شد. برای این آزمایش، بچه ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان (*O. mykiss*) با وزن متوسط 10 ± 2 گرم و میانگین طول 18 ± 1 از مرکز تکثیری آقای مهدی‌نژاد واقع در روستایی از توابع شهر فاضل‌آباد از ماهیان تکثیری همان سال تهیه و به مدت ۲ هفته قبل از شروع آزمایش برای سازگاری در شرایط طبیعی استخر پرورشی (ریس‌وی) قرار گرفتند. در طی این مدت ماهی‌ها به میزان ۳ بار در روز با غذای تجاری تغذیه شدند. منبع آب مصرفی از آب رودخانه شیرآباد بود. ماهی‌ها در قفس‌های دست‌ساز به ابعاد ۸۰ در ۱۲۰ سانتی‌متر با تور و چوب

نراد (۱۲ عدد) و با تراکم ۲۳ قطعه ماهی به صورت تصادفی در هر قفس نگهداری شدند. قفس‌ها در داخل ریس‌وی با شرایط یکسان نگهداری شدند و سپس با قرار دادن پاره‌سنگی در کف آن‌ها ثابت گردیدند. سپس میزان اکسیژن محلول در آب، درصد اشباع اکسیژن محلول در آب، دمای آب، ضریب هدایت الکتریکی و کل جامدات محلول در آب، درصد شوری و pH تا انتهای دوره پرورش (۶۰ روز) هر ۱۰ روز یکبار مورد آزمایش و در پایان متوسط آن‌ها گزارش گردید (جدول ۱). منبع تأمین آب مصرفی ماهیان از رودخانه بوده، طوری که آب دائماً در جریان بود.

جدول ۱. مشخصات فیزیکی و شیمیایی آب محل آزمایش

مقدار	مشخصه
۷/۹۷	اکسیژن محلول در آب (میلی گرم بر لیتر)
۸۱/۷	درصد اشباع اکسیژن محلول در آب (درصد)
۱۲	دمای آب (درجه سانتی‌گراد)
۳۹۵	ضریب هدایت الکتریکی (میکرو زیمنس بر سانتی‌متر)
۱۸	کل جامدات محلول در آب (میلی گرم در لیتر)
۰/۱۹	شوری (درصد)
۸/۰۷	pH

غذای کنسانتره تجاری مخصوص قزل‌آلای پرورشی فرموله شده از شرکت فرادانه تهیه شد (جدول ۲). در این رابطه توده زیستی ماهیان هر ۱۰ روز یکبار برآورد شد. تغذیه بچه ماهیان، روزانه ۳ بار به صورت دستی در ساعات ۰۶:۰۰، ۱۴:۰۰ و ۱۹:۰۰ براساس ۵-۳ درصد زیتوده صورت گرفت (Razeghi Mansour *et al.*, 2012). اسانس اسطوخودوس نیز از شرکت

باریج اسانس با خلوص ۱۰۰ درصد تهیه گردید (جدول ۳). برای تهیه غذای بچه ماهیان، اسانس اسطوخودوس با غلظت‌های ۰/۵، ۱، ۲ میلی‌لیتر در یک کیلوگرم جیره اسپری شد (Zeppenfeld *et al.*, 2015)، به طوری که کاملاً تمام سطوح آن‌ها را پوشش دهد. تیمار شاهد نیز بدون افزودن اسانس به جیره غذایی در نظر گرفته شد. برای حفاظت غذاها و جلوگیری از رها شدن اسانس‌ها

خوراک آماده شده در کیسه های پلاستیکی زیپ دار تا زمان استفاده در یخچال نگهداری شد.

و ورود آن به محیط آب از ژلاتین گاوی ۱۰ درصد با کمک آب مقطر استفاده گردید (Ramsden *et al.*, 2009). سپس غذای تهیه شده در دمای هوای اتاق نگهداری شد (جهت جلوگیری از بخار شدن اسانس).

جدول ۲. ترکیبات خوراک (خوراک آغازین SFT₃)

ترکیبات خوراک	میزان (درصد)
پروتئین خام	۴۶-۵۰
چربی خام	۱۱-۱۵
فیبر خام	۱/۵-۳
خاکستر	۹-۱۳
رطوبت	۵-۱۱
فسفر	۱-۱/۵

جدول ۳. اجزاء تشکیل دهنده اسانس اسطوخودوس مورد بررسی

ردیف	اجزاء	مقدار (درصد)
۱	Limonene (%)	۱۲/۲۴
۲	Cineole	۳۶/۴۵
۳	3-octanone	-
۴	Camphor	۳۳/۰۴
۵	Linalol	۹/۶۹
۶	2	-
۷	Terpinene-4-ol	۰/۸۷
۸	Lavandul4yl acetate	-
۹	Lavan5dulol	-
۱۰	α -terp6ineol	۰/۳۶

حاوی عصاره گل میخک (۵ میلی گرم در لیتر) به مدت ۲ دقیقه بیهوش گردیدند. سپس به کیسه پلاستیکی حاوی ۱۰ میلی لیتر کلرید سدیم ۵۰ میلی مولار، انتقال داده شد. به منظور جمع آوری موکوس، کیسه های پلاستیکی به مدت ۱ دقیقه به آرامی تکان داده شد.

پس از اتمام دوره غذایی، موکوس سطح بدن ماهی براساس روش Subramanian و همکاران (۲۰۰۷)، جمع آوری شد. جهت نمونه گیری موکوس، ماهیان ۲۴ ساعت قبل در معرض گرسنگی قرار داده شدند. سپس ۵ قطعه ماهی در هر تکرار در محلول

سپس ماهی‌ها از کیسه‌های پلاستیکی خارج و به قفس‌ها منتقل شدند. موکوس بلافاصله به تیوب‌های ۱۵ میلی‌لیتری استریل منتقل و از دستگاه (5810R (Eppendorf, Engelsdorf, Germany $g \times 1500$) برای ۱۰ دقیقه در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد برای سانتریفیوژ استفاده شد. سپس موکوس سطح میانی عاری از هر گونه آلودگی برای انجام مطالعات درون میکروتیوپ ۲ میلی‌لیتری و در دمای منفی ۸۰ درجه سانتی‌گراد نگهداری و سپس درون یخدان یونولیتی (Subramanian et al., 2007) به آزمایشگاه ویرومد (گیلان) ارسال گردید.

اندازه‌گیری پروتئین کل براساس روش Lowry و همکاران (۱۹۵۱) انجام شد. اندازه‌گیری بعد از اضافه کردن معرف رنگی فولین سیوکالتو به ۱۰۰ میکرولیتر از نمونه‌های رقیق شده موکوس توسط دستگاه اسپکتروفتومتر با مدل Biochrom, Libra S22 انجام گرفت. با انتقال جذب نوری به منحنی استاندارد (آلبومین سرم گاوی)، میزان پروتئین محلول بر حسب میلی‌گرم بر میلی‌لیتر گزارش شد. میزان آلکالین فسفاتاز قلیایی موکوس نیز با استفاده از کیت‌های تولید شده توسط شرکت پارس آزمون و دستگاه اسپکتروفتومتر با مدل Biochrom, Libra S22 در طول موج ۴۰۵ نانومتر در مدت ۳ دقیقه محاسبه شد.

اندازه‌گیری فعالیت لیزوزیم براساس روش Esteban و همکاران (۲۰۰۱) انجام شد. در این روش محاسبه لیزوزیم به روش کدورت‌سنجی و به‌وسیله دستگاه اسپکتروفتومتر با مدل Biochrom, Libra S22 انجام شد. برای این کار از باکتری لیوفلیزه *Micrococcus lyzodeikticus* حل شده در بافر فسفات پتاسیم به‌عنوان سوپسترا استفاده شد. جذب این

محلول در مقابل شاهد (کووت حاوی بافر فسفات پتاسیم) در طول موج ۴۵۰ نانومتر به مدت ۱۰ دقیقه، اثر کاهشی سلول‌های *M. lyzodeikticus* ثبت گردید.

در انتهای دوره آزمایش، به‌منظور ارزیابی تأثیر سطوح مختلف اسانس گیاه دارویی اسطوخودوس بر برخی شاخص‌های بیوشیمیایی و ایمنی بچه ماهیان قزل‌آلای رنگین‌کمان و مقایسه بین تیمارهای مختلف، از هر تیمار ۱۲ نمونه (هر تکرار ۵ نمونه) خون محیطی از ورید ساقه دمی ماهیان جمع‌آوری گردید. مقدار ۱/۵ سی‌سی خون جهت اندازه‌گیری شاخص‌های خونی به ظروف حاوی ماده ضد انعقاد هپارین و ۰/۵ سی‌سی خون دیگر به ظروف فاقد ماده ضد انعقاد هپارین جهت اندازه‌گیری شاخص‌های بیوشیمیایی و ایمنی سرم منتقل گردید. سپس با استفاده از دستگاه سانتریفیوژ با ۵۰۰۰ دور در دقیقه به مدت ۵ دقیقه نمونه‌های سرم جدا شد (Feldman et al., 2000). در پایان نمونه‌ها در یک ظرف حاوی یخ خشک قرار داده و به دور از تکان‌های شدید به آزمایشگاه ویرومد واقع در استان گیلان ارسال گردید. لازم به ذکر است در هنگام خون‌گیری از مواد بی‌هوش‌کننده به علل احتمال تأثیر بر روی سطوح شاخص‌های خونی استفاده نگردید (Jalali-hajabadi et al., 2009).

اندازه‌گیری گلوکز به روش گلوکز اکسیداز، آلبومین به روش بروموکرزول (Bromocresol green) و تری‌گلیسرید به روش آنزیمی لپاز (Lipase/GPO-) PAP صورت گرفت. سنجش آنزیم‌های کبدی آلانین آمینوترانسفراز (ALT)، آسپارات آمینوترانسفراز (AST)، لاکتات دهیدروژناز (LDH) و آلکالین فسفاتاز (ALP) به روش آنزیماتیک کینتیک طبق روش Shahsavani و همکاران (۲۰۱۰) صورت

گرفت. هم‌چنین، میزان فعالیت لیزوزیم سرم از طریق جذب نوری و با استفاده از دستگاه بیوفتومتر (Sartorius, Germany) طبق روش Ellis (۱۹۹۰) اندازه‌گیری شد.

تجزیه واریانس داده‌ها توسط نرم افزار SAS با نسخه ۹/۳ انجام شد. مقایسه میانگین تیمارها با استفاده از آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال پنج درصد انجام شد ($P < 0.05$).

نتایج

نتایج مقایسه میانگین پارامترهای بیوشیمیایی سرم خون بچه ماهیان قزل‌آلای رنگین‌کمان تحت غلظت‌های مختلف اسانس اسطوخودوس در ۶۰ روز پس از آزمایش در جدول ۴ ارائه شده است.

همان‌طوری که مشاهده می‌شود مقدار آنزیم آسپارات آمینوترانسفراز تحت غلظت‌های مختلف اسانس ۰/۵، ۱ و ۲ میلی‌لیتر اسطوخودوس به‌طور معنی‌داری کاهش نشان داد. براساس نتایج، تیمار شاهد از بیشترین میزان آنزیم آسپارات آمینوترانسفراز ($457/50$ واحد بر لیتر) برخوردار بود، این در حالی است که میزان این آنزیم در غلظت‌های اسانس اسطوخودوس اضافه شده به جیره پایه تغییر کاهشی معنی‌داری در انتهای دوره آزمایش در مقایسه با شاهد داشته است.

در تحقیق حاضر، غلظت آنزیم آلانین آمینوترانسفراز ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان تحت کاربرد اسانس اسطوخودوس در مقایسه با شاهد کاهش نشان داد. بیشترین کاهش مربوط به کاربرد غلظت ۱

میلی‌لیتر اسانس اسطوخودوس بود که اختلاف معنی‌داری با غلظت ۲ میلی‌لیتر اسانس نشان نداد ($P > 0.05$).

در مورد آنزیم لاکتات دهیدروژناز، این آنزیم در غلظت‌های مختلف اسانس اسطوخودوس اضافه شده به جیره پایه تغییر معنی‌داری نسبت به شاهد نشان نداد ($P > 0.05$).

مطابق نتایج، میزان پروتئین کل ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان با افزایش غلظت اسانس اسطوخودوس افزایش نشان داد، طوری که شاهد با مقدار $2/79$ گرم بر دسی‌لیتر از کمترین مقدار برخوردار بود، اما اختلاف آن با غلظت ۰/۵ میلی‌لیتر اسانس اسطوخودوس معنی‌دار نبود. هم‌چنین این مطالعه نشان داد بیشترین میزان پروتئین کل مربوط به غلظت ۲ میلی‌لیتر اسانس اسطوخودوس ($3/39$ گرم بر دسی‌لیتر) بود.

همان‌طوری که نتایج نشان داد میزان تری‌گلیسرید در تیمارهای دریافت‌کننده اسانس اسطوخودوس نسبت به کنترل کاهش نشان داد ($P < 0.05$). بیشترین کاهش تری‌گلیسرید مربوط به غلظت ۲ میلی‌لیتر اسانس اسطوخودوس بود.

در تحقیق حاضر، میزان آلبومین سرم خون در اثر افزودن اسانس اسطوخودوس به جیره پایه افزایش نشان داد. میزان آلبومین در حداکثر مقدار اسانس افزوده شده به مقدار $1/67$ گرم در دسی‌لیتر به‌دست آمد.

نتایج هم‌چنین نشان داد که میزان گلوکز سرم خون با افزایش غلظت اسانس اسطوخودوس به جیره غذایی در مقایسه با شاهد کاهش نشان داد ($P < 0.05$).

جدول ۴. مقایسه میانگین پارامترهای بیوشیمیایی (میانگین $\pm$ انحراف معیار) در بچه ماهیان قزل آلا

تحت غلظت‌های مختلف اسانس اسطوخودوس پس از ۶۰ روز

تیمارها (میلی لیتر در جیره پایه)	آنزیم آسپاراتات (واحد بر لیتر)	آنزیم آلانین (واحد بر لیتر)	آنزیم لاکتات دهیدروژناز (واحد بر لیتر)	پروتئین کل (گرم بر دسی لیتر)	تری گلیسیرید (میلی گرم بر دسی لیتر)	کلسترول (میلی گرم بر دسی لیتر)	آلبومین (گرم بر دسی لیتر)	گلوکز (میلی گرم بر دسی لیتر)
شاهد	$457/50 \pm 12/50^a$	$26/00 \pm 1/00^a$	$1715/00 \pm 155/00^{ab}$	$2/79 \pm 0/02^c$	$292/00 \pm 5/00^a$	$328/50 \pm 3/50^a$	$1/40 \pm 0/01^d$	$306/00 \pm 5/00^a$
اسانس ۰/۵	$383/00 \pm 5/00^b$	$22/00 \pm 1/00^b$	$1645/00 \pm 115/00^{ab}$	$2/82 \pm 0/07^c$	$279/00 \pm 4/00^b$	$299/50 \pm 7/50^b$	$1/45 \pm 0/04^c$	$233/00 \pm 1/00^b$
اسانس ۱	$388/00 \pm 3/00^b$	$19/00 \pm 1/00^c$	$1860/00 \pm 110/00^a$	$3/23 \pm 0/01^b$	$244/50 \pm 1/50^c$	$274/50 \pm 42/50^c$	$1/62 \pm 0/00^b$	$203/00 \pm 8/00^c$
اسانس ۲	$356/00 \pm 7/50^c$	$20/00 \pm 1/00^c$	$1527/50 \pm 57/50^b$	$3/39 \pm 0/01^a$	$166/00 \pm 4/00^d$	$252/50 \pm 3/50^d$	$1/67 \pm 0/00^a$	$189/00 \pm 8/00^d$

حروف لاتین متفاوت در هر ستون نشان‌دهنده معنی‌داری در سطح احتمال ۵ درصد بر اساس آزمون دانکن است ($P < 0/05$).

نتایج مقایسه میانگین مشخصه‌های موکوس بچه ماهیان تحت غلظت‌های مختلف اسانس گیاه دارویی اسطوخودوس در انتهای دوره آزمایش نشان داد که اختلاف معنی‌داری بین تیمارها از لحاظ میزان پروتئین، آلکالین فسفاتاز و لیزوزیم وجود داشت ($P < 0/05$) (جدول ۵).

بیشترین میزان پروتئین موجود در موکوس مربوط به غلظت دو میلی لیتر اسانس اضافه شده به جیره پایه به مقدار ۳۷۴ میلی گرم در دسی لیتر بوده است. اما تیمار شاهد با مقدار ۱۲۸ میلی گرم بر دسی لیتر از کمترین مقدار برخوردار بود.

هم‌چنین نتایج به‌دست آمده نشان داد که دامنه تغییرات آلکالین فسفاتاز بین ۱۵۰/۵۰ و ۴۸ واحد بر

لیتر بود. کمترین و بیشترین مقدار به‌ترتیب مربوط به شاهد و اسانس یک میلی لیتر بود. این در حالی است که این مشخصه در حد بالا، اختلاف معنی‌داری با غلظت ۲ میلی لیتر اسانس نشان نداد ($P > 0/05$).

در مورد آنزیم لیزوزیم موکوس، غلظت ۰/۵ میلی لیتر اسانس اسطوخودوس اضافه شده به جیره پایه از بیشترین این مشخصه (۴۴ واحد بر میلی لیتر در دقیقه) برخوردار بود که اختلاف معنی‌داری با غلظت ۱ میلی لیتر اسانس نشان ندادند ($P > 0/05$). در مقابل شاهد از کمترین مقدار (۲۷ واحد بر میلی لیتر در دقیقه) برخوردار بود.

جدول ۵. مقایسه میانگین مشخصه های موکوس (میانگین $\pm$ انحراف معیار) در بچه ماهیان قزل آلا

تحت غلظت های مختلف اسانس اسطوخودوس پس از ۶۰ روز

تیمارها	پروتئین (میلی گرم در دسی لیتر)	آلکالین فسفاتاز (واحد بر لیتر)	فعالیت آنزیم لیزوزیم (واحد بر میلی لیتر در دقیقه)
شاهد	۱۲۸/۰۰ $\pm$ ۱۴/۰۰ ^d	۴۸/۰۰ $\pm$ ۵/۰۰ ^c	۲۷/۰۰ $\pm$ ۱/۰۰ ^c
اسانس ۰/۵	۲۴۸/۵۰ $\pm$ ۱۰/۵۰ ^c	۶۱/۰۰ $\pm$ ۳/۰۰ ^b	۴۴/۰۰ $\pm$ ۱/۰۰ ^a
اسانس ۱	۳۴۳/۰۰ $\pm$ ۶/۰۰ ^b	۱۵۰/۵۰ $\pm$ ۲/۵۰ ^a	۴۰/۰۰ $\pm$ ۴/۰۰ ^a
اسانس ۲	۳۷۴/۰۰ $\pm$ ۱۲/۰۰ ^a	۱۴۴/۰۰ $\pm$ ۳/۰۰ ^a	۳۵/۵۰ $\pm$ ۰/۵۰ ^b

حروف متفاوت در هر ستون نشان دهنده معنی داری در سطح احتمال ۵ درصد بر اساس آزمون دانکن

بحث

در مطالعه حاضر، مقادیر آنزیم های سرمی نظیر آنزیم آسپاراتات آمینوترانسفراز و آلانین ترانسفراز تحت تأثیر معنی دار غلظت های مختلف اسانس گیاه دارویی اسطوخودوس قرار گرفت، طوری که میزان این مشخصه های سرمی با افزایش مقادیر اسانس، کاهش نشان دادند. کاهش میزان مشخصه های آنزیم های سرمی تحت غلظت های مختلف اسانس اسطوخودوس نشان دهنده ثبات غشای سلولی و در نتیجه سلامت کبد تحت کاربرد این تیمارها است. این امر می تواند به واسطه ترکیبات ترپنی حاضر در اسانس گیاه دارویی اسطوخودوس به ویژه سینئول و کامفر باشد. لذا این ترکیبات به واسطه دارا بودن خاصیت از بین بردن رادیکال های آزاد نظیر اکسیژن یکتایی و یا نوزاد (O.-)، آب اکسیژنه، سوپراکسید و هیدروکسی موجب افزایش کارایی سیستم دفاع آنتی اکسیدانی در سلول های کبدی ماهی قزل آلا ی رنگین کمان می گردند. این نتایج مطابق با نتایج طاهانژاد و همکاران (۱۳۹۰) است. آن ها اظهار داشتند که با افزایش غلظت اسانس اسطوخودوس، میزان فعالیت ضد اکسایشی آن افزایش می یابد، که این امر می تواند ناشی از تأثیر افزایش درصد مواد مؤثره آن

نظیر لینالول، لینالول استات، ۱ و ۸ سینئول، کامفور، آلفا ترپین آل و بورن آل) و نیز افزایش میزان فنول کل آن ها باشد.

از آنجایی که آنزیم آسپاراتات آمینوترانسفراز و آلانین ترانسفراز نقش مهمی در مراحل تجزیه پروتئین جهت تولید ATP دارند؛ افزایش فعالیت آن ها، نقش موثری در استفاده از اسیدهای آمینه در فرآیند اکسیداسیون یا گلوکوزنر بازی می کند (Banaee et al., 2011). در مطالعه ای Banaee و همکاران (۲۰۱۹) گزارش نمودند که افزایش در مقدار آنزیم آسپاراتات آمینوترانسفراز، آلانین ترانسفراز و لاکتات دهیدروژناز تحت نانوذره تیتانیوم دی اکسید در ماهی کپور می تواند نتیجه آسیب به سلول ها باشد. Gholizadeh Zare و همکاران (۲۰۱۸) گزارش نمودند که تغییرات در فعالیت این آنزیم ها و افزایش آن ها می تواند بیانگر آسیب به غشای سلولی و در نتیجه آسیب به کبد باشد.

مطابق نتایج، میزان پروتئین کل و آلبومین سرم خون تحت غلظت های مختلف اسانس اسطوخودوس از روند افزایشی برخوردار بود. پروتئین تام شامل آلبومین و گلوبولین است. اصولاً افزایش سطح پروتئین کل پلاسما

بیانگر افزایش سطح پارامترهای ایمنی سلول‌ها که دارای ساختار پروتئینی می‌باشند. در این مطالعه، افزایش لیزوزیم موکوس دال بر این امر می‌باشد. پروتئین مهمترین ماده آلی است که برای ساخت و ترمیم بافت‌ها لازم است و نقش مهمی در تأمین انرژی ماهیان دارد (Binukumari et al., 2017). لذا می‌توان نتیجه‌گیری نمود که احتمالاً افزایش فاکتور غیراختصاصی مثل لیزوزیم موکوس به دلیل افزایش قدرت باکتری‌کشی بوده است (علیشاهی و همکاران، ۱۳۹۶). افزایش مشخصه‌های ایمنی ماهی قزل‌آلای رنگین کمان تحت کاربرد انواع محرک ایمنی با منشاء گیاهی و مشتقات آن (اسانس و عصاره) توسط تعداد زیادی از محققین گزارش شده است (اکرمی و همکاران، ۱۳۹۶؛ Awad et al., 2013).

برخلاف میزان پروتئین کل، میزان تری‌گلیسرید و کلسترول سرم خون از روند کاهشی در مقایسه با شاهد برخوردار بودند. به نظر می‌رسد کاربرد اسانس اسطوخودوس در جیره پایه بچه ماهیان قزل‌آلای رنگین کمان مانع از تجمع چربی در بافت‌ها شده باشد. با توجه به این که مهم‌ترین محل متابولیسم چربی‌ها در کبد است، کاهش میزان کلسترول از بار اضافی کبد جلوگیری می‌کند و در نتیجه از مستعد شدن ماهی برای ابتلا به بیماری‌هایی هم‌چون سندروم کبد چرب جلوگیری می‌نماید (Talpur and Ikhwanuddin, 2012). علاوه بر این رضایی و همکاران (۱۳۹۲)، گزارش نمودند که کاهش مقادیر کلسترول ممکن است فعالیت‌های قلبی و عروقی ماهی را افزایش دهد، در نتیجه اثر مفیدی بر سلامت ماهی خواهد داشت.

نتایج این مطالعه نشان داد که میزان غلظت گلوکز خون بچه ماهیان قزل‌آلای رنگین کمان تحت تأثیر عامل

تجویز خوراکی غلظت‌های مختلف اسانس اسطوخودوس قرار گرفت، به‌طوری‌که از روند کاهشی در مقایسه با شاهد برخوردار بود. این امر نشان‌دهند تأثیر مثبت بکارگیری اسانس اسطوخودوس بر گلوکز خون ماهی قزل‌آلای رنگین کمان است. کاهش در میزان گلوکز خون به بهبود سیستم آنتی‌اکسیدانی در سلول‌های پانکراس در تولید انسولین نسبت داده می‌شود (Talpur et al., 2013). افزایش سطح گلوکز خون یا هیپرگلیسمی نشان‌دهنده بروز اختلال در روند متابولیسم کربوهیدرات‌ها است که معمولاً ناشی از افزایش تجزیه گلیکوژن کبدی است. به عبارتی دیگر، کاهش ذخایر گلیکوژن کبدی و افزایش گلوکز خون یکی از معمولی‌ترین واکنش‌های ماهی‌ها در مسمومیت است (Banaee et al., 2011). در واقع تحت چنین شرایطی، گلوکز ۶- فسفات حاصل از تجزیه‌ی گلیکوژن کبدی، به‌وسیله گلوکز ۶- فسفاتاز هیدرولیز شده و گلوکز حاصل به داخل خون آزاد می‌گردد (بنایی و همکاران، ۱۳۹۵).

نتایج به‌دست آمده نشان داد که میزان آنزیم آلکالین فسفاتاز و لیزوزیم موکوس با افزایش غلظت‌های مختلف اسانس اسطوخودوس، از روند افزایشی برخوردار بود. موکوس پوست ماهیان به‌عنوان نخستین سد دفاعی ماهی به‌دلیل ترشح و جایگزینی مداوم مانع از تثبیت انگل‌ها، باکتری‌ها و قارچ‌های بیماری‌زا بر سطوح خارجی بدن ماهی می‌گردد (Esteban, 2012; Guardiola et al., 2014).

لیزوزیم، به‌عنوان آنزیم ضدباکتریایی سیستم ایمنی ذاتی، در بافت‌ها و اعضای مختلفی از گونه‌های متعددی ماهی، که در تماس مداوم با میکروارگانیسم‌ها بوده‌اند که مورد مطالعه قرار گرفته است. هم‌چنین

صنعت آبی‌پروری باشد. البته انجام مطالعات بیشتر به منظور مقدار و نحوه مصرف، سن، عامل های محیطی و گونه این ماهی بایستی در نظر گرفته شود.

در مجموع نتایج نشان داد که تجویز خوراکی غلظت های مختلف اسانس اسطوخودوس به ویژه ۲ میلی لیتر در کیلوگرم از جیره غذایی تأثیر مثبت و معنی داری بر مشخصه های بیوشیمی سرمی خون و ایمنی موکوسی ماهی قزل آلائی رنگین کمان دارد. لذا استفاده از آن به عنوان مکمل غذایی در جیره پایه پیشنهاد می شود.

سپاسگزاری

در اینجا بر خود لازم می دانیم که از زحمات تمام کسانی که ما را در انجام این تحقیق یاری نمودند سپاسگزاری نماییم.

منابع

۱. اکرمی، ر.، احمدی، ز.، چیت ساز، ح.، شاملوفر، م.، حبیبی نوده، ف.، صادقیه اصل، ن.، زرینی، ن.، ۱۳۹۶. تأثیر عصاره زنجبیل (*Zingiber officinale*) بر برخی شاخص های رشد، خون، بیوشیمی و ایمنی ماهی قزل آلائی رنگین کمان (*Oncorhynchus mykiss*). مجله تحقیقات دامپزشکی. ۷۳(۲)، ۱۶۳-۱۵۵.
۲. بنایی، م.، نعمت دوست حقی، ب.، شوکت، پ.، ۱۳۹۵. تأثیر عصاره پونه (*Mentha longifolia*) بر فاکتورهای بیوشیمیایی خون و شاخص های رشد ماهی کپور (*Cyprinus carpio*). نشریه توسعه آبی‌پروری، ۱(۳)، ۵۵-۳۹.

آلکالین فسفاتاز آنزیمی است که نقش حمایتی را در گونه های مختلف ماهی در طی استرس، آلودگی های انگلی و ترمیم زخم بر عهده دارد (Sheikhzadeh et al., 2012). آلکالین فسفاتاز، آنزیمی است که در بافت های مختلف سراسر بدن از جمله کبد، مغز استخوان، کلیه و روده یافت می شود.

با توجه به افزایش فعالیت آنزیم لیزوزیم و آلکالین فسفاتاز تحت غلظت های مختلف اسانس اسطوخودوس، می توان نتیجه گیری نمود که افزایش در میزان فعالیت آنزیم های مختلفی مانند آلکالین فسفاتاز و لیزوزیم ترشح شده به مخاط در تمام ماهیان تیمار شده، به تنهایی یا به همراه دیگر مواد ایمنی موجود در مخاط که در برخورد با پاتوژن ها ایجاد می شوند، رخ می دهد. به طور کلی گیاهان دارویی و مشتقات آنها (اسانس ها و عصاره ها) دارای طیف گسترده ای از عملکردهای ضد میکروبی (انواع پاتوژنیک و مولد فساد در مواد غذایی) و ضد اکسیدانی می باشند. به طوری که با وجود اثرگذاری کند، به دلیل عواملی چون پایداری تر بودن اثر آنها، عدم ایجاد مقاومت نسبی عوامل بیماری زا نسبت به آنها، نداشتن اثرات سوء بر جانداران و محیط زیست در مقایسه با سایر ترکیبات شیمیایی - دارویی مورد توجه می باشند (قاسمی پیربلوطی و همکاران، ۱۳۹۰).

با توجه به تأثیر مثبت تجویز خوراکی اسانس اسطوخودوس در جیره پایه بچه ماهیان قزل آلائی رنگین کمان به ویژه ۲ میلی لیتر در کیلوگرم از جیره غذایی بر مشخصه های بیوشیمی سرمی خون و ایمنی موکوسی، لذا استفاده از محرک های ایمنی با منشاء گیاهی به دلیل عدم تأثیر جانبی، عدم ایجاد مقاومت دارویی و پایدار می تواند به عنوان گزینه ای مناسبی در

۳. حسنعلی زاده چاری، ف.، اکرمی، ر.، قلیچی، ا.، ابراهیمی، پ.، ۱۳۹۸. تجویز خوراکی اسانس اسطوخودوس (*Lavandula officinalis*) بر شاخص‌های رشد، خونی و ایمنی ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان (*Oncorhynchus mykiss*). فصلنامه علمی پژوهشی محیط زیست جانوری، ۱۱(۴)، ۱۹۷-۲۰۶.
۴. رضایی، م.ه.، سوری‌نژاد، ا.، سلطانیان، س.، یوسف‌زادی، م.، ۱۳۹۲. تأثیر عصاره گیاهی مورخوش (*Zhumeria majdae*) در جیره غذایی بر شاخص‌های رشد، خون‌شناسی و ایمنی‌شناسی گربه ماهی پنگوسی (*Pangasianodon hypophthalmus*). بوم‌شناسی آبزیان، ۳، ۱۹-۸.
۵. طاهانژاد، م.، برزگر، م.، سحری، م.، نقدی بادی، ح.، ۱۳۹۰. ارزیابی فعالیت ضد اکسایشی اسانس اسطوخودوس (*Lavandula angustifolia*) در سامانه روغن خام سویا. فصلنامه گیاهان دارویی، ۱۱(۸)، ۱۴۰-۱۲۷.
۶. علیشاهی، م.، مصباح، م.، شیرالی، ط.، ۱۳۹۶. مقایسه تأثیر تجویز خوراکی و تزریقی عصاره گیاه سرخارگل (*Echinacea purpurea*) بر برخی شاخص‌های خونی و ایمنی ماهی کپور علفخوار (*Ctenopharyngodon idella*). مجله تحقیقات دامپزشکی، ۷۲(۲)، ۲۵۹-۲۵۱.
۷. قاسمی پیربلوطی، ع.، پیرعلی، ا.، پیشکار، غ.ر.، جلالی، س.م.ع.، رئیسی، م.، جعفریان دهکردی، م.، حامد، ز.ب.، ۱۳۹۰. اثر اسانس چند گیاه دارویی بر سیستم ایمنی ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان (*Oncorhynchus mykiss*). فصلنامه داروهای گیاهی، ۲، ۱۵۵-۱۴۹.
۸. نفیسی بهابادی، م.، شریفیان، م.، دهموبد، د.، ۱۳۸۱. پرورش ماهی قزل‌آلای رنگین‌کمان (*Oncorhynchus mykiss*) در استخرهای خاکی آب شور در استان یزد. گزارش نهایی طرح تحقیقاتی شماره ۸۱/۳۶۸ موسسه تحقیقات شیلات ایران، ۴۷ صفحه.
9. Ahmady Abchin, S., Nasrolahi Omran, A., Jafari, N., Mostafapour, M.J., 2012. Antibacterial effects of Lavandula Stoechas Essential Oil, on Gram Positive and Negative Bacteria In Vitro. Journal of Laboratory Sciences, 6(2), 35-41.
10. Awad, E., Austin, D., Lyndon, A.R., 2013. Effect of black cumin seed oil (*Nigella sativa*) and nettle extract (Quercetin) on enhancement of immunity in rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*). Aquaculture, 388(391), 193-197.
11. Barazandeh, M.M., 2002. Essential oil composition of *Lavandula latifolia* Medik from Iran. Journal of Essential Oil Research, 12, 103-104.
12. Banaee, M., Sureda, A., Mirvaghefi, A.R., Rafei, G.R., 2011. Effects of long-term silymarin oral supplementation on the blood biochemical profile of rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*). Fish Physiology and Biochemistry, 37, 887-896.
13. Banaee, M., Tahery, S., Nematdoost Haghi, B., Shahafve, Sh., Vaziriyani, M., 2019. Blood biochemical changes in common carp (*Cyprinus carpio*) upon co-exposure to titanium dioxide nanoparticles and paraquat. Iranian Journal of Fisheries Sciences, 18(2), 242-255.
14. Binukumari, S., Anusiya Devi, K., Vasanthi, J., 2017. Applications in environmental risk assessment of biochemical analysis on the Indian fresh water fish, Labeo rohita exposed to monocrotophos pesticide. Environmental Toxicology and Pharmacology, 47, 200-205.
15. Claire, M., Holland, H., Lambris, J.D., 2002. The complement system in teleost. Fish and shellfish immunology, 12, 399-420.
16. Cruz, T., Cabo, M.M., Castillo, M.J., Jimenez, J., Ruiz, C., Ramos-Cormenzana, A., 2006. Chemical composition and antimicrobial activity of the essential oils of different

27. Hassiotis, C.N., Ntana, F., Lazari, D.M., Poullos, S., Vlachonassios, K.E., 2014. Environmental and developmental factors affect essential oil production and quality of *Lavandula angustifolia* during flowering period. *Industrial Crops and Products*, 62, 359–366.
28. Jalali-hajiabadi, M.A., Sadeghi, A.A., Mahbobi Sofiyani, N., Chamani, M., Riyazi, Gh., 2009. The effect of dietary L-carnitine supplementation on blood factors and growth of rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*). *Journal of Agricultural Sciences and Natural Resources*, 47, 105-115.
29. Kalbasi, M.R., Abdollahzadeh, E., Salari-Joo, H., 2013. A review on aquaculture development in Iran. *Ecopersia*, 1(2), 159-178.
30. Lowry, O.H., Rosebrough, N.J., Farr, A.L., Randall, R.J., 1951. Protein measurement with the Folin phenol reagent. *Journal of Biological Chemistry*, 193, 265- 75.
31. Magnadottir, B., 2006. Innate immunity of fish (overview). *Fish and Shellfish Immunology*, 20, 137-151.
32. Ramsden, S.R., Smith, T.J., Shaw, B.J., Handy, R.D., 2009. Dietary exposure to titanium dioxide nanoparticles in rainbow trout, (*Oncorhynchus mykiss*): No effect on growth, but subtle biochemical disturbances in the brain. *Ecotoxicology*, 18, 939- 951.
33. Razeghi Mansour, M., Akrami, R., Ghobadi, S.H., Amani Denji, K., Ezatrahimi, N., Gharaei, A., 2012. Effect of dietary mannan oligosaccharide (MOS) on growth performance, survival, body composition and some hematological parameters in giant sturgeon juvenile (*Huso huso*). *Fish Physiology and Biochemistry*, 38, 829-835.
34. Shamsavani, D., Mohri, M., Gholipour Kanani, H., 2010. Determination of normal values of some blood serum enzymes in *Acipenser stellatus* Pallas. *Fish Physiology and Biochemistry*, 36, 39-43.
35. Subramanian, S., MacKinnon, Sh.L., Ross, N.W., 2007. A comparative study on innate immune parameters in the epidermal mucus of various fish species. *Comparative Biochemistry and Physiology*, 148, 256-263.
36. Sheikhzadeh, N., Karimi Pashaki, A., Nofouzi, K., Heidarieh, M., Tayefi-Nasrabadi, H., 2012. Effects of dietary Ergosan on cutaneous samples of *Thymus baeticus* boiss. *Phytotherapy Research*, 7(1), 92-94.
17. Dekamin, M., Veisi, H., Safari, E., Liaghati, H., Khoshbakht, K., Dekamin, M.G., 2015. Life cycle assessment for rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*) production systems: a case study for Iran. *Journal of Cleaner roduction*, 91, 43-55.
18. Docan, A., Cristea, V., Grecu, I., Dediu, L., 2010. Haematological response of the European catfish, *Silurus glanis* reared at different densities in flow-through production system. *Archiva Zootechnica*, 13, 63- 70.
19. Ellis, A.E., 1990. Lysozyme assay, techniques in fish immunology. 2nd edn. Fair Haven, USA, pp. 100- 102.
20. Esteban, M.A., Cruesta, A., Ortuno, J., Meseguer, J., 2001. Immunomodulatory effects of dietary intake of chitin on gilthead (*Sparus aurata* L.) innate immune system. *Fish and Shellfish Immunology*, 11(4), 303- 315.
21. Esteban, M.A., 2012. An Overview of the immunological defenses in fish skin. *Immunology*, 29p, doi:10.5402/2012/853470.
22. Feldman, B.F., Zinkl, J.G., Jian, N.C., 2000. Schalm's veterinary hematology. Lippincott Williams and Wilkins publication, Canada, pp. 1120-1125.
23. Ghelardini, C., Galeotti, N., Salvatore, S., Mazzanti, G., 1999. Local Anaesthetic Activity of the Essential Oil of *Lavandula angustifolia*. *Planta Medica*, 65, 700-703.
24. Giovannini, D., Gismondi, A., Basso, A., Canuti, L., Braglia, R., Canini, A., Mariani, F., Cappelli, G., 2016. *Lavandula angustifolia* Mill. Essential oil exerts antibacterial and anti-inflammatory effect in macrophage mediated immune response to *Staphylococcus aureus*. *Immunological Investigation*, 45, 11–28.
25. Gholizadeh Zare Tavana, B., Banaee, M., Yousefi Jourdehi, A., Nematdoost Haghi, B., Seyed Hassani, M., 2018. Effects of selenium (Sel-Plex) supplement on blood biochemical parameters of juvenile Siberian sturgeon (*Acipenser baerii*). *Iranian Journal of Fisheries Sciences*, 17(2), 300-312.
26. Guardiola, F.A., Cuesta, A., Abellan, E., Meseguer, J., Esteban, M.A., 2014. Comparative analysis of the humoral immunity of skin mucus from several marine teleost fish. *Fish and Shellfish Immunology*, 40, 24-31.

- mucosal immune response in rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*). Fish and Shellfish Immunology, 32, 407-410.
37. Soltani, M., 1998. Antibacterial properties of fish skin mucus. Journal of Veterinary Medicine, Tehran University, 1, 30-34.
38. Talpur, M.A.D., Ikhwanuddin, M., 2012. Effects of stress tests on larvae of blue swimming crab, *Portunus pelagicus* (Linnaeus, 1758). Advances in Environmental Biology, 6(7), 1909-1915.
39. Talpur, A.D., Ikhwanuddin, M., Ambok Bolong, A. 2013. Nutritional effects on giger (*Zingiber officinal*) on immune response of Asian sea bass (*Lates calcarifer*) and disease resistance against *Vibrio harveeyi*. Aquaculture, 400(401), 46-52.
40. Zeppenfeld, C.C., Hernández, D.R., Santinon, J.J., Heinzmann, B., Da Cunha, M.A., Schmidt, D., Baldisserotto, B., 2015. Essential oil of *Aloysia triphylla* as feed additive promotes growth of silver catfish (*Rhamdia quelen*). Journal of Aquaculture Nutrition, 22(4), 933-940.
41. Zheljaskov, V.D., Cantrell, C.L., Astatkie, T., Jeliaskova, E., 2013. Distillation time effect on lavender essential oil yield and composition. Journal of Oleo Science, 62(4), 195-199.